

[Statsministeren.]

skrevet i nogle jyske Aviser om denne Sammenkomst, der varede nogle ganske faa Minutter.

Det skete, som man vil vide, da jeg i en anden Anledning var ovre i Aarhus for at tale ved et Møde; sent om Aftenen da jeg var ved at gaa til Damperen, fik jeg Bud om, at en Deputation vilde overbringe mig en Resolution, og da den kom, viste det sig, at det var en Henvendelse til Justitsministeren. Den korte Samtale, som altsaa ikke overværedes af andre end Deputationen og mig, drejede sig om Modtagelsen af denne Resolution, som jeg lovede at overbringe Justitsministeren, ligesom jeg ogsaa lovede at tale med ham om Sagen. Og begge Dele er sket.

Jeg fremhævede paa den Foranledning, som de paagældende gav, at den enkelte Borger naturligvis ikke selv kan bestemme, i hvilket Tilfælde han vil tilsidesætte gældende Love, og i hvilke Tilfælde han vil holde dem. Det var nemlig om noget saadant, den foreliggende Sag drejede sig. Jeg kendte ikke noget videre til Sagen, men efter hvad man sagde mig, drejede det sig om en ung Mand, der havde en Samvittighedsfølelse, som ikke alene bød ham ikke at være Soldat og bære Vaaben, men ogsaa forbød ham at arbejde ved Skovarbejde, og det er jo en Besynderlighed, som gør denne Sag noget vanskeligere. Jeg tror nok, at nogle af Deputationens Medlemmer ogsaa spurgte mig, om jeg ansaa det for nødvendigt, at han sad i Fængsel, og det har jeg sikkert svaret nej til, for det synes jeg ubetinget ikke, det er; men Dommen har velsagtens bestemt, at han skal sidde i Fængsel, og saa maa man se, om der er Muligheder for, at den dømte kan slippe billigere, end Dommen har bestemt.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist har i Dag fremsat nogle Bemærkninger angaaende Spørgsmaal, der sorterer under mig. Det ærede Medlem har saaledes talt om et Andragende, der nu skal være tilvejebragt i visse Kredse om Genoplivelse af den i forrige Rigsdagssamling ved Lov nedlagte Navigationssskole i Aalborg. Det forekommer mig unægtelig ejendommeligt, efter at hele Sagen er bragt til Afslutning, efter at Skolen oven i Købet er taget i Anvendelse til andet Brug, paa ny at rejse Spørgsmaal om en delvis Genopstaaen af denne Skole — jeg tror, det var Sætteskipperskolen, det drejede sig om.

Da det ærede Medlem nævnte Sagen, havde jeg overhovedet intet Kendskab til det paagældende Andragende. Jeg har nu

erkyndiget mig om, at et saadant Andragende er kommet til Ministeriet og er overgivet til Navigationsdirektøren, som altsaa har Sagen til Bedømmelse i Øjeblikket. Jeg kan derfor ikke udtale mig nærmere om, hvilket Resultat han maatte komme til; men paa Forhaand synes det mig ikke indlysende rimeligt at foretage det Eksperiment, som det ærede Medlem ønskede. Men nu skal Sagen blive behandlet paa behørig Maade, og for saa vidt Navigationsdirektøren maatte kunne bifalde Grundlaget, som maa være givet i Elevalent og andet, kan vi naturligvis tale derom.

Det samme ærede Medlem gjorde ogsaa i Dag nogle Bemærkninger om Meddelelser fra de ministerielle Kontorer, der, som han sagde, blev holdt tilbage, saaledes at de ikke kunde komme til Provinspressen om Aftenen, og det skulde ske af Hensyn til Hovedstadens Morgenblade. Det ærede Medlem henviste vistnok — jeg hørte desværre ikke hele det ærede Medlems Tale — til en Udtalelse, der skal være fremkommet fra en ministeriel Embedsmand. Jeg skal oplyse, at der ikke fra Statsministeriet er udgaaet nogen Art af Parole om, paa hvilket Tidspunkt man skal afgive de Meddelelser, der skal gives Offentligheden. Men det ligger i Sagens Natur, at de fleste af den Slags Udnævnelser, og hvad det nu er, just kan offentliggøres om Aftenen, idet Ministrene som Regel fra Rigsdagen gaar over i deres Kontorer og ofte underskriver saadanne Sager paa en ret sen Tid af Dagen. Derfor falder det som Regel naturligt, at det er paa den Tid, disse Meddelelser udsendes.

Det eneste, vi har haft i Statsministeriet i denne Henseende, er en Henvendelse fra Pressen, navnlig Provinspressen, for nogle Aar siden, en Henvendelse, hvorved man udtalte Ønsket om, at Meddelelser, som skal tilgaa Provinspressen, maatte komme saa tidligt ud, at de efter fornøden Mangfoldiggørelse kan blive udsendt med de ved 7-Tiden om Eftermiddagen fra København afgaaende Posttog. Det er Pressekorrespondenternes egen Henvendelse i 1924, der har foranlediget Udsendelsen af noget saadant. Andet er der mig bekendt ikke udsendt.

Jeg har set denne Sag omtalt i Bladene, i et østsjællandsk Blad og et andet Blad, og jeg har ogsaa set en Udtalelse om, at der skulde være en saadan Regel. Men fra Ministeriet er der i hvert Fald ikke udgaaet nogen Forordning i saa Henseende. Men jeg medgiver altsaa, at det i de fleste Tilfælde følger af sig selv, at saadanne Offentliggørelser først kan finde Sted paa et sent